

غرور او تعصب

د جين آستين اثر

"دا يو نړۍ واله منل شوي حقيقت دی چې ناواده ځوان سړي چې بني ډيري پيسې ولري ، ارو مرويوې ميرمنې ته اړتيا لري چې راواده يې کړي."

ميرمن بينيت دسهارپه چايو خپل ميره ته خبر ورکړو چې ددوي له زمکو وراخوا د نيدر فيلډ لوي کور چې د څه مودې لپاره تش و اوس چا په کرايه اخستي دي. د هغې ميره څه خاص شوق څرگند نه کړونو ميرمنې ورته په جوش وويل، زما ملگرې چې هلته ورغلي وه، واي چې دا کور يو ځوان په کرايه اخستي دي چې د گل په ورځ ورته پخپل اس گاډي کې راغلي و او ددی په ليدو دومره خوشاله شو چې د اوونۍ په پاې کې به ورته راکډه شي. دی بينگلي نوميري او واده يې نه دی کړی.

ميرمن بينيت په دی ډيره خوشاله وه چې ممکن هغه ځوان دده د يوی لور سره واده وکړي. خو ميره ورته وويل، هغه بي ځايه خوش بينه وه. ميرمن بينيت ورباندې تينگار وکړو چې د بينگلي ليدو ته دی ورشي. ميره ورته وويل، چې دي دخپلی نازولی دويمي لور ايلزبت لپاره ممکن هغه هلک سره وويني خو دا نورې لونه يې بي عقلي او جاهلي دي.

په بله اوونۍ کې بينيت د يدمې پاتينگار او دسهارپه دسره سره د بينگلي ستري مشي ته ورغلو او د ډوډۍ بلنه يې ورته ورکړه. ميرمن بينيت له خوشالی په جامو کې نه ځايده او له ميره يې د ځوان بينگلي په اړه ډيري پوښتنې وکړې. هغې لا پخوا د خپلو لونو د جامو او دسينگار تابيا کړی وه چې د ډوډۍ په ميلستيا کې ورته ښکاره کړي. غوښتل يې چې ددی مشره لور جين، د بنگلي خوښه او واده شي خو ميره ورته وويل چې دا د وخت نه وړاندې خبره وه. بينگلي د ډوډۍ بلنه په دی عذر رد کړه چې په ښار کې يې څه کارونه و. خو ډير ژر يې پخپله دوي ته د يوې لوي ميلستيا بلنه ورواستوله. ميرمن بينيت ته چا خبر راوړو چې له ښاره بينگلي سره اوو

نورخوانان اودولس ميرمني رارواني وي چي دده له ملگرو او خپلوانو نه و. هغه د ميرمنو په زياته شميره خوشاله نه وه خو دخوانانو په شته د هغي تمه پيدا شوه چي د لونو د ودونو چانس يي زيات شوي و.

کله چي دوي د ميلستون تالار ته ورسيدل نو هلته د بينگلي دوه خويندې، د مشري خورميره او يو بل خوان يي وليدل. بينگلي يو بنکلي خوان و او دوي ټولو ته يي هرکلي وويل. دده اخبني هم شريف سړي معلوميدو. خو د ټولو جينکو پام د بينگلي ملگري، د ارسني ته وچي بنکلي او لوړدنگ و. په ميلستيا کي ورغلو نورو ميلمنو هم د هغه ستاينه کوله. خو د ارسني يو څه په کبرکي ولاړ و او د خپلو څو ملگرو نه پرته بل چا سره نه غريدو. ده د بينگلي کشري خورسره خبري کولي او نورو جينکو ته يي پام نه کوو. د ارسني په اړه د ميرمن بينيت نظر دا و چي هغه کبرژن کس و او دا خبره يي خوبه نشوه چي د هغي بنايسته لونو سره يي هيڅ خبري ونکړي. ايلزبت د نورو جينکو په پرته چي يو خوا بل خوا يي منډي وهلي، يوي خوا ته مودبه او غلي ناسته وه خوپام يي و چي بينگلي د هغي مشري خورجين ته په خوږو سترگو کتل. يو وخت هغه د بينگلي او د ارسني خبرو ته متوجه شوه چي ددي شا ته پخپلو کي لگيا و.

بينگلي. راحه ملگريه چي د يو بنکلي جيني سره دي معرفي کړم، ته يواځي ولي ولاړ يي او داسي تندي دي تريو نيولي دي.

د ارسني. زه هم دغسي بنه يم. ستا خوراو زگاره نه ده او بلي جيني سره ودريدل راته يوه سزا بنکاري.

بينگلي. خوارشي، دومره ډيري بنکلي جينکي به بيا چرته نه وينې.

د ارسني. په دي تالار کي يواځيني بنکلي جيني تا سره ولاړه ده. زه بل څوک ددي ورنه وينم چي له ما سره خبري وکړي.

بينگلي. ته ريښتيا واي، دا پيغله ډيره معصومه او بنکلي ده. خو ددي يوه بنکلي خور هلته ناسته ده، راحه چي زه دي د هغي سره معرفي کړم.

ډارسي. ولي يو تورسرى ته سزا ورکوى چې په زوره له ما سره خبرى وکړي؟

ايلزبت چې دا خبرى واوريدې نو د ډارسي په اړه په زړه کى بدگومانه شوه. هغه ددى په اړه خپل نظر څرگند کړى و او دا خبره يې خوښه نشوه. خو وروسته هغې دا کيسه په خوند اوپه توکو خپلو ملگرو ته وکړه ځکه څه کينه يې نه لرله او دا هر څه يې له پامه وغورځول. کله چې جين او ايلزبت ځان له يواځې شوي نو جين ورته د بينگلي په اړه وويل. د هغه يې دومره ستاينه وکړه چې د ايلزبت هم ورباندې باور وشو. خو هغه خبره وه چې جين ښه زړه لري او په خلکو کى عيونه ورته نه ښکاريدل. د هغې دا هيله نه وه چې خوربه يې ژر واده شي، ځکه بينگلي ډير شته من سړى و او پخپله د بينيت کورنى د هغه سره سيالي نشوه کولى. ايلزبت هوبنياره وه او پوهيده چې د بينگلي نه چاپيره تاويدونکى، نورې جينکى د شته منوکورنيو نه وي او ښاي د واده لپاره يې په هغوي کى څوک غوره کړي وي. خو هغې دا خبرى خپلې خور ته ونکړى چې ناهيلې نشي.

ډارسي دبينگلي نږدې ملگري و او په ډيرو معاملو کى يې د ډارسي نه مشورې غوښتې او د هغه خبره يې منله. دې له هغه هم زيات شته من و، هوبنيار او د نړى په معاملو کى يې زياته تجربه لرله. کله چې بينگلي د هغه نه د جين په اړه وپوښتل نو ډارسي ورته وويل، هغه ښکلى او هوبنياره جينى ده خو مور يې بې عقله ده. نورى خويندې يې هم بى تربيه ښکاري.

د بينيت د کورنه وراخوا يوه بله کورنى د ولیم لوکس وه. هغه يو وخت لوي تجار و او د باچا له خوا ورته دنوابي خطاب او امتيازات هم ورکول شوي و. د لوکس ميرمنه د ميرمن بينيت ملگري وه او د هغه مشره لور شارلت چې د ايلزبت خورلنه وه، ددوي کور ته تله راتله. شارلت د اوويشتو کالو وه او د ميلستيا نه وروسته د ايلزبت سره يې د هغه ځاى کيسې واوريدې. دواړو ښه شيبه د ډارسي په خبرو خاندل او په دى حيرانه وي چې خلک ولي او په څه دومره غاور وي. د شارلت کشرى خور چې ورسره راغلى وه، وويل، که ما سره د ډارسي هومره پيسې واي نو ښاي زه به هم هغه هومره کبر ژنه ووسم.

خو ورځي وروسته، د بينگلي د کورنۍ غړي د بينيت کورته ورغلل او په چايو يې خبرې وکړې. دوي ډير مودب و خو ايلزبت احساس کوو چې د بينگلي خویندې ددی د مور په خبرو يو بل ته په سترگو کی موسکی شوي. هغه و شرمیده خو هيڅ يې نشو کولې ځکه ددی مور هوښياره نه وه. خو هغې ته يوه خبره څرگنده شوه چې بينگلي د جين لپاره د خوښي احساس لرلو. هغه د خپلې مشري خور لپاره خوشاله وه او په ورين تندي يې ميلمانه وپالل. وروسته شارلت ته يې وويل چې بينگلي ښه سړی و او جين يې خوښيده خو معلومه نه ده چې د واده په اړه څومره جدي دي. شارلت ورته مشوره ورکړه چې هر څومره امکان وي، جين دې د بينگلي سره وويني. دا يې هم وويل چې د واده لپاره شته مني بس وي. او که دی ته پخپله څوک داسی په نصيب شول چې پيسې ورسره وي، که خوښ يې نه وهم، نو واده به ضرور کوي. شارلت په دی باور وه چې د واده لپاره د مينې اړتيا نه وي. يو ځل سړي راقابو کړه، نو بيا د مينې خبره اسانه شي. خو ايلزبت په دی باور وه چې د واده نه وړاندی بايد هلک او جینی له يو بل سره مينه ولري.

شارلت ورته وويل، که جين او بينگلي يو بل خوښوي نو دا به ښه وي، خو په هر ډول وي، جين دې بينگلي خپل ځان ته وساتي. له هغې وروسته د بينيت او بينگلي د کورنيو غړو يو بل سره په څو نورو ميلسمتياوو کی وليدل او ډارسي د ايلزبت په اړه يو څه د خوښي احساس پيدا کړو خو هغې ته د ډارسي خبرې يادې وې او فکر يې کوو چې دا ورته د پام وړ نه وه.

د ښاغلي بينيت پينځه لوني وې او دده ميراثي کور او زمکه دومره و چې ورباندې يې ښه گوزاره روانه وه. خو د انگلستان د قانون سره سم دده له مړينې وروسته دا ټول شته به يې دده د يوتربور په نوم کيدل. هغه د وکیل په حيث يو څه پيسې سپما کړې وې چې لونیو ته يې رسيدې خو په دی کور ددوي حق نه و. ميرمن بينيت خبره وه او يو ارمان يې دا هم و چې دده يوه لورد بينيت تر بورکولن ته واده شي چې ددوي کور هم له دوي سره پاته وي.

د بينيت کور چې په کوم کلي کی و، هغه لانگبورن نومیده او ترينه يو ميل ليري د ميرپتن سيمه وه. هلته د بينيت يوه ترورزی وسیده. دده لونه به کله نا کله د خپلې ترورليدو لپاره هغه سيمي ته ورتلې او له دکانونو به يې څه نا څه سودا هم وکړه. د بينيت کشراني لوني ليديا او کاترين به هلته ډيري

ورتلي او له هغه خايه نوي خبرې به يې ماښام خپلو خویندو ته راوړې. يوه ورځ دوي خبر راوړو چې د پوځ يو کنډک هلته کې ميشت شوي و او ټول ژمي به يې هم هلته تيروي. دواړه خویندې به اوس هره ورځ د ترورکره ورتلي او له هغې به يې د پوځيانو په اړه خبرونه ترلاسه کول. خو ورځو کې دوي د ډيرو افسرانو د نومونو سره اشنا شولي او ډير ژر د ترورۍ مير ه په واسطه د ځينو ځوانانوسره يې خبرې هم وکړې.

يو سهار د سبا نارۍ پروخت دواړه خویندې د افسرانو په اړه دومره وغړيدې چې ښاغلي بينيت ورته وويل، "زما په تاسو شک و چې دواړه ناپوه يئ خو اوس مو ټولو کلي والو ته ثابته کړه چې ناپوهي سره سره بي عقلانې هم يئ." کاترين ددې خبرې په اوريدو غلي شوه خو ليديا د پلار په ترتنه هم خپلو خبرو ته دوام ورکړې و. هغې د يو جگړن کارتونوم ياد کړو چې په بله ورځ لندن ته روان و او ليديا غوښتل چې ورسره په کلي کې وويني.

ميرمن بينيت خپل مير ه ته په گيله من غږ وويل، "خپل اولاد ته څوک ناپوه نه واي او زما خو ټولې لوني هوبنياري دي." ښاغلي بينيت ورته وويل، زه ستاد خبرې سره موافق نه يم، دا دواړه کشرانې لوني دي سختې احمقاني دي. ميرمني ورته وويل، دوي وري دي او کله چې ستا او زما سن ته ورسې نو هوبنياري به شي. دوي ناندرۍ وهلي چې يو قاصد د جين لپاره ليکلي پيغام راوړو. پيغام د بينگلي د خورله خوا واهغې ته يې دغرمۍ بلنه ورکړې وه. ميرمن بينيت په دې خبر دومره خوشاله شوه چې د مير ه سره يې جنگ پای ته ورسوو.

جين خپلې مورته وويل چې د بينگلي کور ته د تللو لپاره ورته د اس گاډې راوغواړي. خو مور ورته وويل، نن د باران امکان شته او که تا سره گاډې نه و نو هغوي به دې په کور کې ايسار کړي او ته به زيات وخت هلته تير کړي. جين نه غوښتل چې په پښو ولاړه شي ځکه د لارې مزل ډير و. هغې پلارته خواست وکړو، خو مور يې په تادۍ وويل، د گاډي اس په پټيو کې پکار دي. ايلزبت مورته وويل، که بينگلي ورته د ايساريدو وونه ويل نو خوربه مې ځنگه بيرته راځي. مور يې په قهر شوه چې "څه زه وایم هغه وکړې او نور دليل نه منم."

جين مجبوره شوه چې د بينگلي کورته په پښو ولاړه شي. تر څو چې دا هلته رسیده، باران پيل شو او دا لمده خيسته شوه. ماځيگر دا والگي ووهله او سهار د بينيت کور ته خبر ورسيدو چې جين ناروغه وه. بناغلي بينيت او ايليزبت دواړه خواشيني و خو ميرمن بينيت خوشاله وه چې لور به يې زيات وخت د بينگلي کورکي پاته شي. د ايليزبت نه صبر ونشو او د پلار په اجازه د خور پوښتنې ته ولاړه. دا هم پلي هلته ورسیده او کله چې د بينگلي خور او د هغې د کور نورو ميرمنو دا وليده نود يو بل سره يې پری ملنډې ووهلې.

د ايليزبت لمنه او بوتان په خټو لړلي و خو هغه پخپله تازه معلومیده. هغه د خورکت سره کښيناسته او د ډاکټر دارو يې ورله ورکول. په غرمه او ماښام کې هغې د بينگلي او نورو ميلمنو سره وليدل. ډارسي هم هلته واود بينگلي خور ترې تاویده راتاویده. ايليزبت د ډارسي سره په سمه خله خبره نه کوله. هغې ته دا ټول خلک کبرژن او مصنوعي ښکاريدل. بينگلي ورته مهربانه او اخلاص من ايسيدو. هغې د شته منو ميرمنو د خبرو په ځواب کې په پورا دليل او اعتماد خپله خبره کوله او نتيجه يې دا شوه چې ډيرو ښځو د هغې په اړه دا اندازه ولگوله چې دا سر زورې ده. د شپې له ږوډۍ وروسته کله چې ايليزبت د خور کوتي ته ولاړه نو د بينگلي خور وويل، "داجيني بل هيڅ کمال نه لري بې له دې چې په پښو وگرځي. نن سهار تاسو ددی لمنه وليده، چې څومره مرداري پرې لگيدلې وه." بينگلي د ايليزبت په دفاع کې وويل، "هغې درې ميله مزل کړی و او دا ښايي چې خپله خور پرې څومره گرانه وه. ما خو ددی مخ ليدو چې څومره تازه و او سترگې يې څومره ځليدې." د بينگلي خور ډارسي ته وکتل چې هغه څه وواي، ډارسي زياته کره. "زما ملگرې ريښتيا واي، د ايليزبت په سترگو کې يوه عجيبه ځلا ده چې زه يې نشم بيانولې.

د بينگلي مشرې خور وويل، "زما خو جين خوښه ده. ډيره ښکلې او هوښياره ده خو د داسې مور او د يو غريب پلار په شتون ممکن نه ده چې دې جينې سره څوک واده وکړي." بينگلي وويل، "ددوي يو ماما وکيل دي او بل هم شته من دی." بيا تر ډيره وخته د بينگلي خوښو د بينيت په کورنۍ ملنډې ووهلې.

دایلزبت د خپلي خور په علاج او حالت زړه ډاډه شو نو د ماښام د ډوډۍ لپاره بنسټه ولاړه. خو هلته د نورو سره د قطعو د لوبې پرځای د بینګلي په اجازه یې د الماری نه یو کتاب د مطالعې لپاره واخستو. هغه ورته وویل چې د ډارسي په کور کې ډیر لوی کتابتون دي او ښه ښه کتابونه یې لرل. ایلزبت په یوګوټ کې په مطالعه بوخته شوه او بیا شپه هم هلته د خور په کوټه کې تیره کړه.

سهار یوې خدمت گارې ته یې د خور د صحت په اړه وویل چې بینګلي پرې ډاډه شي، خو خپل کور ته یو پیغام ورواستوو چې مور یې راشي او د جین د روغتیا په اړه پخپله فیصله وکړي چې ایا هغه د سفر کولو جوگه وه او که نه. میرمن بینیت خو تیاره ناسته وه. ددی پیغام سره سم دلاسه د خپلو دوو کشرانو لونیو سره د بینګلي کورته ورغله. که جین سخته ناروغه وي نو ښایي میرمن بینیت به خواشینې شوې وه، خو هغې ولیدل چې لور یې ښه وه. بیا هم هغې نه غوښتل چې جین دومره ژر خپل کور ته ورشي. جین اوس شرمیده او مورته یې خواست وکړو چې خپل کور ته یې بوځي خو میرمن بینیت انکار وکړو. بینګلي د ډوډۍ په خونه کې د میرمن بینیت سره ولیدل او د جین په اړه یې وپوښتل. هغې ورته وویل، "لور مې ښه ده خو په هیڅ شان د سفر کولو جوگه نه ده او څو ورځې نور به ورسره په تکلیف شئ". بینګلي ورته وویل، دا د تکلیف خبره نه ده. په دی وخت کې د هغه ملګري او خویندې هم راغلي او میرمن بینیت د ډارسي په لیدو د خپلو لونیو صیفت پیل کړو. ایلزبت د موضوع د بدلولو لپاره ترینه د خپلي ملګري شارلټ پوښتنه وکړه.

په هغه ماښام د ناستې په تالار کې، الیزبت د سنتې تار سره بوخته شوه خو غوړ یې د نورو خبرو ته نیولې و. ډارسي خپلي خور ته یو لیک لیکلو او د بینګلي خور کیرولین ورسره خبرې کولې.

کیرولین. ستاسو خور به د لیک په لیدو ډیره خوشاله شي. اوتاسو څومره ژر ژر لیکئ.

ډارسي. زما د لیکلو رفتار سست دي.

کیرولین. څومره ډیرې لیکنې به کوئ، سترې کیرې نه. خپلې خور ته ولیکئ چې زه د هغې سره لیدو ته لیواله یم.

ډارسي. ستاسو په وېنا ما یو ځلې دا خبره ورته لیکلې ده.

کیرولین. دا قلم راگرئ چې زه درته جوړ کړم. زه ډیرښه قلم جوړومه.

ډارسي. زه خپل قلم پخپله جوړوم. مننه.

کیرولین. تاسو څومره هواره لیکنه کوئ. خپلې خورته ولیکئ چې د موسیقي درسونه یې څنگه روان دي.

ډارسي. اوس په دی پانه کی د لیکلو ځای نه دی پاته.

کیرولین. زه به هغه په څو میاشتو کی ووینم. خو حیرانه یم چې تاسو هغې ته تل داسې اوږده او ښکلې لیکونه لیکئ.

ډارسي. لیکونه اوږده وي خو ښکلې نه وي.

کیرولین. زما دا باور دی چې کوم کس اوږده لیکونه لیکي، هغه بد لیک نشي لیکلې.

له ډوډۍ وروسته الیزبت خور ته ورغله او وې لیدل چې هغه اوس له وړاندې ښه وه. دا یې ښکته له ځانه سره بوتله او ټولومیرمنويې په لیدو ورته هر کلي وویل. سړي هغه وخت په بله کوټه کی و. کله چې دوي هم تالار ته راغلل نو د کیرولین سترگې د ډارسي لورته کږې شوي. خو ډارسي د جین په لیدو ورته د ښه روغتیا پیرزوينې وړاندې کړې. بینگلي د جین په لیدو بې کچه خوشاله ښکاریدو. هغه تر نیم ساعت په بخاري کی په اور نوری ډرې ایښودې چې کوټه د جین لپاره توده وي. بیا دی د جین سره جوخت کښیناستو او پاتې ماښام یې د هغې سره په خبرو تیرکړو.

ایلیزبت د تالار له بل گوټ نه ورته کتل او په زړه کی خوشاله وه. یو چا د قطعو د لوبې خبره وکړه خو کیرولین رد کړه. څو شیبې وړاندې ډارسي ویلي و چې دهغه ددې لوبې نه بد راتلل. ډارسي یو کتاب په ولوستلو بوخت

و او کيږولین هم د هغې کتاب دویم ټوک راواخستو او مخ ته یې ونيولو خو شیبه وروسته به یې سرکوز کړو او دداری د کتاب د پاڼو جاج به یې واخستو. بیایې سر راپورته کړو او وې ویل، کتاب ولوستل څومره بڼه کار دی. هغې د داری پام ځان ته د اړولو ډیرې هڅې وکړې خو پاتې راغله. بیا کتاب یې بند کړو او د ورور خبرو ته غورځ شوه چې جین ته یې د نڅا د یو محفل خبره کوله. کيږولین راپاسیده او په کوټه کې وگرځیده. هغې الیزبت ته وویل، کله چې څوک د ډیر وخت لپاره په یو ځای کېښي نو دغسې گرځیدل ورته گټه رسوي. داری کتاب بند کړو او سوچ یې وکړو چې د چا د پام اړولو لپاره دا بڼه لاره نه وه.

په بل سهار جین او الیزبت په گډه یو لیک خپلې مور ته ولیکلو چې دوي کور ته راتلل غواړي او یو اس گاډې دې ورپسې ولیري. خو میرمن بینیت په گوتو ورځې وشمیرلې او ورته یې ځواب ورواستوو چې د سه شنبې نه وړاندې گاډې نشي وراستولې. په هغه ورځ د جین د تلو یوه اوونۍ پورا کیده. الیزبت په دې ځواب خوشاله نه وه ځکه هغه په دې کور کې اوس ډیره نارامه وه. د بینگلي خویندویو بل سره ددوي په اړه سنگ زني خبرې کولې. هغې جین ته وویل چې بینگلي ته د گاډې خواست وکړي، چې دوي خپل کورته ولاړې شي.

کله چې بینگلي خبر شو نو دوي ته یې د ایساریدو وویل خو کيږولین ورته هیڅ ست ونکړو. د هغې جین خوبښه وه خو الیزبت نه یې رخه کیده. بینگلي ورته وویل چې دوي تر سبا پورې دې ایسارې شي چې د گاډې انتظام ورته وکړي. داری چې خبر شو نو د الیزبت په تلو زړه یې آرامه شو. هغه لیدل چې د کيږولین هغه نه وه خوبښه او هر واري چې ده د الیزبت په اړه څه بڼه خبره وکړه، کيږولین په بدل کې په هغې د ژبي گوزار کولو. هغه اوس د الیزبت په اړه د خبرو نه ډډه کوله چې بې ځایه پری وونه زوریري.

داتوار په ورځ له سبا نارۍ وروسته، یواس گاډې د دواړو خویندو د اړولو لپاره تیار ولاړو. کيږولین په خوشالی دوي ته په مخه بڼه وویل او جین ته یې د بیرته راتگ او لیدو ژمنه ورکړه. الیزبت کور ته په روانیدو خوشاله وه او له زړه یې بینگلي او دده خویندو ته مننه او کور ودان وویل.

کله چې دواړه خویندې خپل کور ته ورسیدې نو پلار او خویندې یې خوشاله شوي. د ماښام مجلسونو کې هغوي د دواړو خویندو کې د څو ورځو نه احساس کړو. خو میرمن بینیت ورته سخت په قهر وه. هغې جین ته وویل چې دومره ژر نه و راتلل پکار چې دبیا ناروغه کیدو خطري موجود و. په بل سهار د نارې خورلو پر وخت ښاغلي بینیت خپلې میرمنې ته وویل، نن د شپې ډوډۍ ښه پخه کړې چې یو میلمه هم راځي. میرمنې ترې وپوښتل چې میلمه څوک و، نو ده وویل، هغه یې نه پیژني. میرمنې ورته وویل، بینگلي خو به نه راځي، اې جین... تا ولې ما ته وونه ویل، کاشکه یو څه مهې په کور کې وي. ښاغلي بینیت ورته وویل، بینگلي نه دي. دا کس ما په ټول ژوند کې نه دي لیدلي. د هغه لونیو ترې پوښتنې پیل کړې او اخر پلار ورته وویل چې یو میاشت کيږي، دده تربور کولن ورته لیک رالیرلي و. دا هغه کس دی چې دده له مړینې وروسته به دوي له کوره وباسي، ځکه دی د هغوي وارث و.

میرمنه یې په ژړا شوه او ایلزبت او جین مور ته تسلي ورکړه. پلار یې د کولن لیک ټولو ته ولوستو. په دی کې د یو میرمنې کاترین زکر و چې کولن ته یې د واده مشوره ورکړې وه او هغه دا خپل فرض گڼله چې لومړې د بینیت کورته راشي. کولن پادري و او خپل ځان یې ددې وړ گڼلو چې که هره جینې و غواړي له ده سره به واده وکړي.

ماښام د بینیت ټولې کورنۍ په لویه دروازه کولن ته هر کلي وویل. د شپې له ډوډۍ وروسته، کولن د خپلو خبرو پیل د میرمن کاترین په صیفت وکړو. هغه د یوشته من نواب میرمنه وه چې میره یې مړ او لوی کور یې لرلو. کولن ته یې دوه واري د ډوډۍ بلنه ورکړې وه او په سیمه کې ډیره معتبره گڼل کیده. د کولن له خبرو داسې ایسیده چې ددی میرمنې هره خبره یې منله. میرمن بینیت په دی ډیره خوښ وه او له هغه یې وپوښتل چې دا میرمن اولادونه لري. کولن اووویل، ددی یوه لورده، ډیره ښایسته او هوبنیاره وه. خو له بده مرغه تل ناروغه وي. ددی د تعلیم لپاره یو معلم ورته کور کې درسونه ورکوي.

ښاغلي کولن د سبا نارې نه وروسته میرمن بینیت سره د جین په اړه خبره وکړه چې دده خوښه شوې وه. خو هغې ورته وویل، چې جین د بل چا هم

خوبنه وه او دی کولې شي چې ددی دویمې لور ایلزبت سره واده وکړي. خو ددی لپاره به لومړې پخپله ورسره خبره وکړي ځکه جینکی د مور پلار خبره نه مني.

د بینیت کشره لور لیدیا اوس هره ورځ به میریتن کلي ته ورتله او یوه خور به ورسره بدرگه وه. هلته یو پوځي ځوان د هر چا د پام وړ گرځیدلې و چې ویکهم نومیدو. لیدیا د خپل ماما د لاری هغه سره معرفي شوې وه او هر مابنم به یې د هغه په اړه خبرې کولې. د کولن د راتلونو وروسته میرمن بینیت غوښتل چې دی د الیزبت سره څه وخت تیر کړي. په بله ورځ دی لور ته امر وکړو چې د لیدیا سره ولاړه شي او کولن هم ځان سره ماما کره بوځي. الیزبت غوښتل چې د لیدیا نوی ملگري پخپله وویني چې دکورنۍ تشویش لری کړي.

هغې ته ویکهم یو معقول ځوان ښکاره شو، خو کله چې دوي د ویکهم سره په مخه ښه وکړل نو هم هغه شیبه ډارسي او بینگلي په اسونو سپاره له هغه ځایه تیریدل. دویکهم په لیدو د ډارسي مخ سور شو او ایلزبت ولیدل چې هغه نارامه ښکاریدو. ویکهم هم یو څه حیرانه او وارخطا و خو هغه خپلی توپی ته لاس یورو او د روغبر اشاره یې وکړه. ایلزبت ولیدل چې ډارسي بې له ځوابه تری تیرشو. د ایلزبت په زړه کی اوس دا خبره پخه شوه چې ډارسي نه یواځې کبرژن کس و بلکه بې ادبه هم و چې له غریبو انسانانو یې کرکه کوله. کور ته په راتگ هغې جین ته دا ټوله کیسه تیره کړه خو هغې هم هڅ نشو وهلې چې ډارسي د ویکهم سره ولې دا چلن وکړو. بیا دواړو تر ډیره وخته د کولن په اړه لگیا وې چې د میرمن کاترین او د هغې د لوی کور صیفتونه یې ډیر کول.

ایلزبت په بله ورځ د لیدیا او کولن سره د ویکهم له خوا د غرمۍ میلمستیا ته ولاړه او غوښتل یې چې د ډارسي په اړه تری پوښتنه وکړي خود ډوډۍ پر وخت ویکهم پخپله دا موضوع پیل کړه او له الیزبت یې د ډارسي په اړه وپوښتل. هغې ورته وویل چې هغه ورته کبرژن ښکاري او بیا یې د بینگلي په کورکی د هغه د چلن ورته بیان کړو. ویکهم یو سوراسولې وکړو او وې ویل، ټول خلک دده مال ته گوري، خو د انسان کریکتر په پیسو نه جوړیږي. هغه سیمه کې یو کس هم د ډارسي په اړه ښه خبره نه کوي.

"ما لږ وخت ورسره تیر کړی دی خو دومره غاورکس مې په ژوند کې نه دی لیدلی." ایلزبت غوښتل چې له هغه د ډارسي په اړه نورې پوښتنې وکړي خو ځان ورته سپک ښکاره شو. ویکهم وویل. "دده پلار ډیر ښه او زړه سواندي کس و او زما سرپرستي یې کوله. خو د هغه له مړینې وروسته ډارسي په ما پسې راواخیسته او زه یې له کوره وشړلم. دی هیڅ بې هیڅه راسره رخه لري. خدای خبر زه به اوس دی سیمه کې پاتې شم او که نه." ایلزبت په جوش کې وویل، "ته به ولې ځي، ډارسي دی له دی ځایه ورک شي نو ښه به وي."

ویکهم وویل، "زه دده د پلار احسان منم او د هغه له مخې ورته څه نشم ویلي. ایلزبت د ویکهم په اړه فکر وکړو چې دې څومره نیک او لوړ انسان و. ډارسي ته یې په زړه کې نوره کینه راوټوکیده. بیا یې له ویکهم پوښتنه وکړه چې د ډارسي خوځنگه وه. ویکهم وویل، "هغه له خپل ورورزیات کبرلري. په لندن کې بیل کورکی ژوند کوي او یوه معلمه ورسره اوسېږي چې ددی زدکړو دنده یې پر غاړه ده." دوي تر ډیره وخته د ډارسي او دده د خورد غرور په اړه لگیا و. ایلزبت څو شیبې غلې وه خو بیا یې وویل، "زه حیرانه یم چې ډارسي او بینگلي څنگه ملگري شول. هغه خو ډیر ښه او اخلاص من سړې دی." ویکهم وویل، "ډارسي له چل ورځي. خپل عیبونه داسې په ښه توگه پټ کړي چې د چا پرې شک نه کيږي."

د میز په بل سرکولن پخپل وارد میرمن کاترین په اړه بیا خبرې پیل کړې نو ویکهم په ورو غږ د الیزبت نه پوښتنه وکړه چې ددی او د کولن تر منځ ملگرتیا څه وه. ایلزبت وځانډل او وې ویل چې نه، کولن دده د پلار تر بور و او دوي کره ایسار و. ویکهم هم هغسې په ورو غږ الیزبت ته وویل، دی چې کومه میرمن کاترین یادوي، هغه د ډارسي د مورسکه خورده. د ایلزبت لپاره دا نوی خبر و. خو له دی هم مهم خبر دا و چې میرمن کاترین غوښتل ډارسي د هغې د لور سره واده وکړي. هغې ته د بینگلي د خوځڅیره رایاده شوه چې د ډارسي پام یې ځان ته د اړولو هڅه یې کوله او په دی سوچ ایلزبت موسکې شوه. د کولن د خبرو نه هغې دا هڅ و هلي و چې میرمن کاترین یوه کبرژنه ښځه وه او اوس چې خبره شوه چې هغه د ډارسي خاله وه نو په زړه کې یې وویل، بې شکه ټوله کورنۍ کبرژنه ده.

په بله ورځ ایلزبت خپلې خورجین سره دا معلومات شریک کړل خو د جین باور نه کیدو چې ډارسي به دومره بد انسان وي. هغی د بینگلي نه د ډارسي صیفت اوریدلې و او په دی پوهیده چې بینگلي دروغ نه وای. دواړو خویندو ترډیره وخته بحث کوو خو ایلزبت دا نه منل چې ډارسي بڼه سړی و. ددوي بحث د بینگلي او دده د خور په راتگ پای ته ورسیدو چې د سیمې هغه مهم نڅا د جشن په اړه یې ورته بلنه راوړې وه.

د جشن په ورځ ټولې خویندې د کولن په بدرگه ولاړې. هلته څو پوځي افسران هم راغلي و او ددوي لباس د هر چا د پام وړ و. ایلزبت د ویکهم په لټون هرې خوا ته کتل خو دې بڼکاره نشو. دا شک منه شوه چې ډارسي به ورته څه ویلي وي. وروسته لیدیا ددی پخلې وکړو چې دی یوه ورځ وړاندې بڼار ته د یو ضروري کار لپاره تللی و. ایلزبت فکر وکړو چې هغه د ډارسي له کبله دی محفل ته نه و راغلی. کله چې بینگلي د ډارسي سره یو ځای دوي ته نږدې شونو ایلزبت د روغبر نه پرته ورته بل هیڅ وونه ویل. هغې خپله ملگرې شارلټ ولیده نو په خبرو ورسره بوخته شوه او کولن یې ورسره معرفي کړو. د ماښام په اوږدو کی یو ځلي ډارسي ناڅاپه د ایلزبت څنگ کی ودریدو.

ډارسي. داسې محفلونه بڼه وي چې خلک د یو بل سره پیژني او خبری وکړي.

ایلزبت. هو خو کله کله خبرو ته د چا زړه نه کیږي. ځینې کسان داسی وي چې څوک ورسره خبره نشي کولي.

ډارسي. اوځینې داسی هم وي چې دهغوي سره خبری یو افتخار وي.

ایلزبت. خبرې د هغه چا سره خوند کوي چې احساس ولري.

ډارسي. ستاسو خویندې میریتن ته ځي راځي. هغه بله ورځ تاسو هم هلته تللي وئ.

ایلزبت. هو، زه د خپلې خور لیدیا سره تللي ووم. هغې دویکهم په نوم یوکس سره شناخت پیدا کړې دی. بڼاغلې ویکهم دومره شریف سړی دی چې

زمونږ ورسره ملگرتيا پيدا شوه. هغه د خپلو له لاسه زپل شوی دی او يو چا ورسره ډير بد کړي دي.

ډارسي. کله کله انسانان هغه څه چې بنکاري، نه وي. تاسو د کتابونو سره علاقه لرئ؟

ايلزبت. هو، خوزه هغه کتابونه نه ولولم چې ستاسو خوښ دي. اوس په دی جشن کی زه د کتابونو خبره کول نه غواړم.

ډارسي. ما يو ځلي ستاسو خبره اوریدلې وه چې د چا غلطي په اسانه نه بڅښئ. يو څوک چې مو بدې شي، تل مو بدې شي.

ايلزبت. او هم داسی ده.

ډارسي. داموهم ويل، چې تاسو تعصب نه لرئ.

ايلزبت. زه هيله لرم چې د خلکو په اړه به تعصب نه کووم خو هغه کسان چې د بل په اړه خپل نظر نه بدلوي، متاسفانه يو څه متعصب وي.

ډارسي. زه پوښتنه کولې شم چې ددی خبری نه مو مطلب څه و.

ايلزبت. هيڅ. ما ستاسود شخصيت په اړه دومره متضاد خبری اوریدلي دي چې نه پوهيرم په څه باور وکړم.

ډارسي. زما مشوره به دا وي چې د اوس لپاره زما په اړه څه قضاوت ونکړئ. وخت به درته زما اصل شخصيت وښاي.

په بله ورځ بناغلي کولن ميرمن بينيت ته وويل چې دي به څو ورځو کی بيرته ولاړ شي او غواړي چې د کويژدني خبره حتمي کړي. ميرمن بينيت هغه په کتابتون کی کښينولو او ايلزبت يې ورواستوله چې ورسره خبری وکړي. کولن د نور کله په شان د ميرمن کاترين زکر کوو او اخر تاو راتاو خبرو وروسته يې ايلزبت ته وويل چې دی د هغې سره واده کول غواړي او د هغې مور پلار پری راضي دي.

ایلزبت چې دا واوریدل نو په ډیر ادب یې ترې مننه وکړه او وې ویل چې دا ورسره واده نشي کولې. دا له کوتې ووتله نو مور یې کولن پسې ولاړه او کله چې د ایلزبت د انکار نه خبره شوه نو شور مانشور یې جوړ کړو. ایلزبت هم د مور سره شر وکړو. مور ورته په قهر وه او وې ویل چې که کولن سره یې واده ونکړو نو دوي به بی کوره شي. خو ایلزبت دا ونه منل او وې ویل، ددی لپاره هغه خپله قرباني نشي ورکولې. مور ورته وویل، بل هیڅوک به درسره واده نه کوي او په کور کې به زړه شي. ایلزبت ته د واده لپاره دا دلیل هم غلط بنکاریدو. اخر پلار ته یې وویل چې "ستا په وړاندې دوه لارې دي. ایلزبت، د نن نه ته د خپل مور یا پلار دواړو کې د یو لپاره به بیگانه یې. که د کولن سره دی واده ونکړو، نو ستا مور به تا نه ویني. او که دی وکړ نو زه به دی نه وینم." کولن په دی نه پوهیدو چې ایلزبت ولې دده سره واده کول نه غواړي.

د ایلزبت ملگرې شارلېت هم هغه وخت ددوي کورته پېښه وکړه او له دروازي بهر ورته لیدیا ټوله کیسه تیره کړه. دا چې د ناستي کوتې ته ولاړه نو میرمن بینیت د لور په اړه گیلې پیل کړې. هغې ته یې وویل چې ایلزبت ناپوهه ده او بیا یې ورته وویل، تاسودا خبره لا چا ته مه کوئ، زه د کولن سره یو واری بیا غږیږم. میرمن بینیت کولن سره د پخلاینې خبرې کولې او ورته یې وویل چې ایلزبت به واده ته راضي کړي. دې تر شنې ایسار و نو د میرمن بینیت زړه جوړ و چې ایلزبت به خپل نظر بدل کړي.

په بله ورځ ټولې خویندې میریتن ته ولاړې. لیدیا دوپکه په لیدو ورته د نڅا د محفل خبره وکړه او ترې گیله وکړه چې ولې د جشن په ورځ ورک و. هغه خپل عذر وړاندې کړو چې ده نه غوښتل د ډارسي سره مخ شي او هغه ترې بد احساس وکړي. ایلزبت دده په ښه نیت نوره هم له ده خوښ شوه. ډارسي ته یې بدگوماني زیاته شوه. دوي چې بیرته کور ته راغلي نو د جین لپاره یو لیک راغلي و. دا لیک د بینگلي خور کیرولین ورته لیکلي و. د لیک په ولوستو د جین مخ ژیر شو خو څه یې وونه ویل او د نورو سره یې عادي خبرې جاري وساتلې. ایلزبت پوهه شوه چې په لیک کې څه بد خبر لیکلي دي. وروسته هغه د جین سره بره د خوب په کوټه کې ولیدل او پوښتنه یې

تری وکړه. جین وویل، بینګلي د خپلې کورنۍ سره ښار ته روان دی. دوي هغه کورپرېښودو اووای چې بیرته به نه راځي.

په دې خبر ایلزبت د خپلې خور خفګان احساسولې شو. دواړه د خپل خوب کوټې کې کښیناستې او هلته ایلزبت ټول لیک پخپله ولوستو. په دې کې د ډارسي د خور زکرهم شوي و چې دوي د هغې لیدو ته لیواله و. د کیرولین لیکنه داسې وه لکه چې هغې نه غوښتل، ورور یې د جین سره وویني. ایلزبت هڅه وهلو چې کیرولین غواړي پخپله د ډارسي ته او د ډارسي خور بینګلي ته واده شي. جین ددې خبرې پرېه په کیرولین اچوله خو ایلزبت ته پکې د ډارسي لاس ښکاریدو. د هغه پر ضد ددې منفي احساس نورهم ټکنې شو. بیا دواړو خویندو فیصله وکړه چې خپلې مور ته به یواځې دبینګلي د ورتګ معلومات ورکوي.

هغه وخت چې دوي لیک ولوستلو کولن د شارلټ سره خبرې کولې او ایلزبت خوشاله وه چې یوڅوک د میلمه خیال ساتي. ماځیګر محال کولن اعلان وکړو چې دې د شارلټ کورته ورځي او پاتې څو ورځې به هم هلته تیروي. د شارلټ په کور کې د کولن تود هر کلي ووشو او په بله ورځ هغه ددې د مور پلار په رضا د شارلټ سره د واده وړاندیز وکړو. شارلټ سمدلاسه وومل او د هغې په کور کې ولوله پیدا شوه.

میرمن بینیت چې خبره شوه نو خپلې لورته نوره هم په قهر وه چې دومره ښه سړې یې د لاسه وتلې و. جین د کیرولین د لیک ځواب وراستولی و او په دې هیله وه چې بیرته به لیک تر لاسه کړي. جین خپل احساسات چاته نه څرګندول. د کیرولین لیک راوړسیدو چې پکې ددوي د لندن د ژوند کیسې وې. هغې ورته دډارسي د لوی کور په اړه هم لیکلې و او دا چې د ډارسي خور څومره ښه جینې وه. کولن او شارلټ له واده وروسته ولاړل او میرمن بینیت تر څو ورځو د ایلزبت د نصیب ماتم وکړو.

د ژمي په راتګ د میرمن بینیت ورور او وریندار د کرسمس د لمانځنو لپاره ورکړه راغلل. دوي وړاندیز وکړو چې جین او ایلزبت دې دوي سره ولاړې شي. د میرمن بینیت ورور له پوځ تقاعد او پخپلو زمکو یې ښکلي کور جوړ کړی و. دواړه خویندې دهغوي سره روانې شوې او په لاره خبرې

شوي چې ددوي ماما د ډارسي پلار پيژندلو او مامي يې يو واري د هغوي لوی کور هم ليدلی و. ايلزبت د ماما نه د ويکهه په اړه وپوښتل نو ورته يې وويل، چې دې يې ډير نه پيژني خو په دې خبردې چې د ډارسي سره يې په څه خبره وړانه راغلي وه.

د ماما کور د لندن ښار ته نږدې و او جين غوښتل چې يوه ورځ د بينگلي کور ته ولاړه شي. هغې د خپل ماما د کور په اړه کيرولین ته وليکل او هيله يې وه چې بينگلي به ورپسې راشي يا د راتلو بلنه به ورل ورکړي. خو يوه مياشت همدغسې تيره شوه. ايلزبت د شارلټ له خوا بلن ليک تر لاسه کړو. ايلزبت چې د هغې کور ته ولاړه نو شارلټ يې په ليدو ډيره خوشاله شوه. هغې ته يې وويل، " ما د خپل ميره د مطالعې ميز او چوکۍ ددې خونې د کړکۍ سره ايښي دي. ددې لپاره چې کله دې پرې ناست وي نوزه يې مخ ونه وينم. " کولن ورته خپل کور او باغ په ډيرويار ښکاره کول. هغه ايلزبت ته د ميرمن کاترين باغ هم ښکاره کړو چې ځنډي يې دده د باغ سره جوختي وي. بيا يې وويل چې راتلونکې يک شنبې دوي د ميرمن کاترين په کور کې د شپې ډوډۍ ميلمستيا ته وربلل شوی و.

د ميرمن کاترين کور د يوې ماني په شان و او چار چاپيره ورته ښکلي باغونه و. دننه په لوي تالار کې هغه د خپلې لور سره ناسته وه او ايلزبت کتل چې د هغې لور ډيره ژيره او کمزوري ښکارېده. ميرمن کاترين ټولو ميلمنوسره واره و اردنوم په اخستلو روغېروکړو. د هغې مخې ته ټول ميلمانه ډير مودب ناست و. کولن ورته ښه ډيره چاپلوسي کوله. د ډارسي په راتگ ايلزبت نارامه شوه خو ښکاره يې نکړل.

په راتلونکو څو ورځو کې هغه دکولن او شارلټ سره کله کله د کاترين د کور په باغونو کې وگرځيده او څو واري يې ډارسي وليدو چې د خپلې ترورله کوره وتلو او يا راتلو. کله کله د هغې په ليدو به ورته موسکې شو او ورسره په ډيره نرمه لهجه خبرې کولې. ايلزبت په لومړي ځل د هغه لپاره د کرکې احساس ونکړو. خو يوه ورځ چې هغه ورسره خبرې اوږدې کړې نو ايلزبت ترې پوښتنه وکړه چې ولې يې بينگلي د هغې له خور د جين نه ليرې کړی او ويکهه يې له کوره شړلې و.

په بله ورځ سهار ایلزبت د ډارسي له خوا یو اوږد لیک تر لاسه کړو چې پکې لیکلي و. بینګلي ورته ډیرگران دې او هغه یې څو وارې وړاندې هم لیدلي چې مین شوی و. نو ځکه ده نه غوښتل چې د جین په شان پاکي او معصومي جینی ته څه زیان ورسیري. هم دا وه چې بینګلي یې هغه کلي او کورپرینودو ته راوهڅوو. که بینګلي او جین ریښتیا د یو بل سره مینه لري او واده کول غواړي نو ډارسي به یې ملاتړ وکړي.

د ویکهم په اړه یې ولیکل چې دې د هغوي په اخور لوی شو او دده پلار ورته په پوځ کې د شامیلیدو زمینه برابره کړه. خو ویکهم ډارسي خورجورجینا چې لا د شپاړسو کالو هم نه وه، بې لارې کړه او نږدې وه چې هغه یې له کوره تښتولې او ورته بدنامي اړولې وې، ډارسي پرې ورپېښ شو او خور یې د ویکهم له لاس نه وژغورله. که ده غوښتلې نو ویکهم ته یې سخته سزا ورکړې وې خو داسې یې ونکړل او ورته یې وویل چې له دې وروسته به د هغوي کورته نه راځي.

ایلزبت د دې لیک په ولوستلو سخته پښیمانه شوه او د ویکهم په اړه یې سوچونه کول چې ددې هم خوښیدو او غوښتل یې چې ورسره ملګرتیا وکړي. اوس یې د هغه خورې خبرې یادولې چې دا او خویندې پرې دوکه شوی. هغې غوښتل چې کله ډارسي وويني نو ترې بڅښنه وغواړي خودی لندن ته تللي و. ایلزبت د کولن او شارلټ نه رخصت واخستو او بیرته دماما کور ته ولاړه چې جین ورته بې تابه په انتظار وه. د اوږې په پیل کې بینیت ورپسې ګاډې ورواستوو چې دوه وړې خویندې هم پکې ناستې وې. لیدیا ورته ډیر خبرونه راټول کړي و. ترټولو مهم خبر دا و چې پوځیان د میریتین کلي نه د روانیدو په حال دي. هغې د یو پوځي د میرمنې زکر هم وکړو چې د لیدیا ملګرې شوي وه او لیدیاخپل پلارنه اجازه اخستې وه چې په لاره به د برایتین سمندري ښار سیل کوي. د ښه سیل او ډوډۍ خورلو وروسته دوي کورته راوړسیدې نومور پلار یې په لیدو خوشاله شول.

لیدیا په بله ورځ غوښتل چې میریتین ته ولاړه شي او ویکهم سره وويني خو ایلزبت ددې مخالفت وکړو. کله چې هغه د جین سره یواځې شوه نو ورته یې د ډارسي د لیک په اړه وویل. جین هر څه په صبر واوریدل او څه خفګان یې څرګند نه کړو. دومره یې ورته وویل چې نه ویکهم بد سړی و او

نه ډارسي. په بله ورځ ليديا غوښتل چې ويكهم ته په مخه ښه ويلو ته ولاړه شي. مور پلار يې مجبوره شول چې د تلو اجازه ورله وركړي. ايلزبت يې ورسره بدرگه واستوله. د ويكهم په ليدو ايلزبت ورته په كڼايه كې وويل چې دا د هغه او د ډارسي له معاملو خبره شوې وه.

په اوړي كې د ميرمن بينيت ورور او وريندار بيا راغلل او ايلزبت يې له ځانه سره بوتله. دوي د انگلستان د شمال ځيني سيمي وليدلې. په لاره دوي يوه لويه ماني وليده او مامي ورته وويل چې هم دا د ډارسي كورو. دوي خپل اس گاډي دننه باغونو ته تاو كړو او څو شيبې پكې وگرځيدل. بيا ماما او مامي يې يو ځاي د تيري په چوكيو كښينا ستل نو يوه خدمت گاره راغله او دوي نه يې د چايو او بو پوښتنه وكړه. هغې د كور او ددي اوسيدونكو په اړه ښه ډير معلومات وركړل او د ويكهم كيسه يې هم هغسي بيان كړه څنگه چې ايلزبت د ډارسي په ليك كې ولوستې وه.

ايلزبت د اوبو لوي جهيل ته ولاړه او هم هلته ولاړه د مرغايو ننداره يې كوله چې ناڅاپه ډارسي له يوې غاړې نه رابنكاره شو. هغه وار خطا شوه خو ورسره يې روغبرو كړو. دوي څو گامه يو ځاي واخستل او ايلزبت غوښتل چې د زړه خبره ورته وكړي خو هغې د شرم او خجالت احساس كوو. ډارسي دوي ته د دننه راتلو وويل او ښي چاي يې ورله وركړي. دده خور تر هغه وخته لندن نه وه راغلي او ايلزبت ورته بلنه وركړه چې كله هغه راغله نو خور سره ددوي د ماما كور ته راشي.

څو ورځې وروسته يو ښكلي گاډي د ماما كور مخي ته ودرېدو. ډارسي د ځانه سره بينگلي هم راوستې و او د هغه په ليدو ددي فكر خپلې خور جين لوري ته كډه وكړه. له گاډي يوه نازكه جيني رابنكته شوه چې د ډارسي خور جورجينا وه. ايلزبت په دې حيرانه شوه چې د هغې په اړه ويكهم ولي ويل چې يوه كبر ښه جيني وه. جورجينا د شپاړسو كالو نه د زيات سن نه ښكارېده او هر چا سره يې ډيره په مودبه لهجه خبرې كولې. بينگلي د ايلزبت سره په خبرو كې د جين په اړه پوښتنې وكړې او د هغې زړه ډاډه شو چې دې اوس هم د هغې د خور په اړه ښه نظر لري او ددوي كور ته د تللو هوډ يې څرگند كړو. بينگلي د ژمي په پيل كې د نڅا جشن يادوو. له چايو

وروسته ډارسي دوي ټولو ته پخپل کور کی د ډوډی د میلستیا بلنه ورکړه او رخصت شول.

د ډارسي د کور په میلستیا کی د بینګلي خویندې هم ورغلي وې. که څه هم کیرولین د ایلزبت په لیدو ورته تندي تریوکړو خو ایلزبت پوهیده چې هغې ته اوس د ویرې اړتیا نه وه خو دا احساس یې هم کوو چې کیرولین د هغې هرچلن او خبرې ته ځیرووه. کله چې ایلزبت د خپل ماما او مامي سره رخصت شوه نو کیرولین د ډارسي خوا ته راغله.

کیرولین. تاسو پام وکړو، نن سهار ایلزبت څومره ناروغه ښکاریده. له ژمي راهیسي یې رنگ اوختي دي او لمر وهلي ښکاري. مونږ خو هیڅ وونه پیژندله.

ډارسي. هولمريې رنگ تازه کړی دي او دا ځکه چې ټول اوړي هغې سیلونه کول او په لمرکی ګرځیده.

کیرولین. زه په دی جینی کی هیڅ ښکلا نه وینم. مخ یې ډیر تنګ او پوزه یې لږه پیته ده. غاښونه یې البته ګوزاره کوي. ښاغلی ډارسي، تاپو واری ددی د سترگو ستاینه کړی وه، ما ته خو پکې څه خاصه خبره نه ایسي. داسې تیره نظر یې دي چې زما نه خوبیږي. په ځان دومره باور لري چې ته به وای، رانی ده.

ډارسي. هو، هغه بې شکه رانی ده. زما په فکر، څومره ښځې چې زه پیژنم، په هغوي کی دا تر ټولو ښایسته ده.

په بله ورځ ایلزبت د سبا نارۍ نه وړاندې د کور په باغ کی ګرځیده چې د هغې په نوم دوه لیکونه راغلل. دواړه دجین له خواو. د لومړي لیک متن د ایلزبت لپاره هیښونکي او په دی کی لیکلي و. بیګا شپه ناوخته یو قاصد مونږ ته د ډگرمن فوسټر (د لیدیاخورلني میره) له خوا یو لیک راوړو. هغه راته اطلاع راکړی وه چې لیدیا دده د کنډک یو افسرویکهم سره سکات لیند ته تللی ده. ویکهم بی له اجازی په پټه روان شوي دي او د پوځ د اصولو نه یې سرغړولی دي. پلار مو لیدیا ته سخت په قهر دی او مورمې ضعف

وګړو. لیدیا د څو کربنو یو لیک د فوسټر میرمنې ته پریښې دې چې پکې لیکلې دي، دا پخپله خوښه د ویکهم سره روانه ده.

ایلزبت د جین دویم لیک پرانستوچې د لومړي نه یوه ورځ وروسته لیکل شوي و. په هغې کې لیکلې و چې ډګرمن فوسټر له برایتین نه ددوي کور ته راغلو. هغه اندیینه بنودله چې په داسې پېښو کې پوځي افسران زیات وخت د خپلې ملګرې سره د ګریتنا ګرین په کلي کې واده وکړي. خو ده خبر تر لاسه کړی دی چې ویکهم تر اوسه د لیدیا سره واده نه وکړی او دواړه په یو سراي کې د بنځې او میره په توګه میشت دي.

ایلزبت وارخطا د ماما خونې ته منډه کړه او هغه ته یې حال وویل. ماما یې سمدلاسه بهر ولاړو او ایلزبت په یوې کرسی کېښایسته. د هغې په پښو کې دم نه و او د خپل پلار په اړه خواشینې وه. ددوي د کورنۍ بدنامي او د ټولو خویندو په نصیب چا توره لیکه راښکلې وه. په دی وخت کې یوې خدمت ګارې د ډارسي د راتګ خبر ورله ورکړو. ایلزبت بې شیمې ناسته وه او په اوپره زړه یې ورسره روغېر وکړو. ډارسي تری وپوښتل چې څه شوي و نو د ایلزبت په سترګو کې اوبښکې راغلې او د جین د لیک خبره یې ورته وکړه. ډارسي هم هک پک پاته شو او نه پوهیدو چې ایلزبت ته څنګه تسلي ورکړي. ایلزبت وویل، "دا ټوله زما ګناه ده. تا راته د ویکهم په اړه ویلي و خو ما خپله کورنۍ له دی خبره نه کړه او نه مې خپله وړه خور تری وژغورله."

ډارسي غلې و او اخر یې ورته وویل، "زما له وسه چې څه کیږي هغه به درته کووم. زما خورنن ستاسو راتلو ته سترګې په لارده." ایلزبت ورته خواست وکړو چې که دا خبر له نورو پټ وساتي نو ښه به وي. ډارسي له کوره ووتلواو ایلزبت سوچ کوو، اوس به زه دی چرې هم نه وینم. ددوي کورنۍ به بدنامه وي او هیڅوک د یوې بدنامي کورنۍ سره اړیکې ساتل نه غواړي. هغې د لیدیا په اړه اندیښنې لرلې چې له ماشومتوبه د سیل او د میلو شوق یې لرلو خو ایلزبت تل داسې ګڼله چې خور به یې په غلطه لاره ګام نه اړدي.

د ایلزبت ما ما او مامي د سفر انتظام وکړو او ټولو نوکرانو ته یې وویل چې د ایلزبت خور نابیره ناروغه شوې وه او دوي یې پوښتنې له ورځې. د ډارسي کورته یې هم دا خبر ورواستولو. په لاره ددی ماما ورته وویل چې که ډگر من فوسټر په ویکهم زور راوړي نو ښاي هغه به د لیډیا سره واده وکړي. خو لومړی به دا معلومول غواړي چې دوي د سکات لینډ نه بلې خوا ته خو نه دی تللي. که دوي په لندن کی و نو بیا امکان شته چې د دواړو واده ترسره شي. ایلزبت خپله اندیښنه وښودله چې ویکهم به داسی جینی سره چری واده نه کوي چې پلار یې شته من نه وي. کله چې ددی مامي پوښتنه وکړه چې ایلزبت ددی هر څه نه څنگه خبره شوه نو هغې ورته د ډارسي دخورکیسه وکړه. بیا یې وویل، ویکهم ډیرو نورو ښځو سره هم ملگرتیا لري خو لیډیا دومره وړه ده چې په دی خبرو نه پوهیږي.

دوي ټوله ورځ او شپه سفر وکړو او په لاره کی یې یواځې د گاډي د اسونو بدلولو او اوبو ډوډی ته ایسارکړو. په بله ورځ ماښام دوي د بینیت کور ته ورسیدل. له دروازی بهر جین ورته ولاړه وه او کله چې ایلزبت تری د لیډیا پوښتنه وکړه نو وې ویل تر اوسه یې درک نه دی معلوم. د هغې پلار هم بیرته نه و راگرځیدلي او مور یې په کت کی ناروغه پرته وه. کله چې ایلزبت بره د مورکوټې ته ولاړه نو هغې د لور پسي ژړا انگوله هم کوله او د هغې د واده خبره یې هم یادوله.

ایلزبت د مور له خبرو په دی اند شوه چې هغه دلور په بدنای دومره خوشینې نه وه څومره چې د هغې واده په اړه یې تلوسه لرله. د هغې ماما د ویکهم په اړه پوښتنې کولې او بیا د لیډیا لیک یې وکتلو چې میرمن فوسټر ته یې لیکلې و. په دی کی هغې خپل ارمان څرگندکړی و چې دا له خپل مین سره واده کول غواړي. څو ورځې واوختې او په دریمه اوونۍ کی دوي دکولن له خوا یو لیک تر لاسه کړو. په دی کی هغه د بینیت ټوله کورنی ملامته کړی وه چې لیډیا یې له لاسه ووتله، او دا چې میرمن کاترین ډیر په قهر ده چې دده د تربور لور ورته دومره لویه بدنای اړولې وه.

بیا یوه ورځ ښاغلي بینیت کورته راغلو خو لیډیا یې نه وه موندلی. ده په لندن کی د میرمن بینیت ورور له خوا یو لیک تر لاسه کړی و چې ایلزبت ته یې ورکړو. په دی کی لیکلې و چې ماما یې لیډیا او ویکهم لیدلي دي، خو دوي

تر اوسه واده نه وکړی. د واده لپاره پینځه زره پونډه ژر تر ژره پکار و. بله دا چې ویکهم زر پونډه پور اوړي هم و. که څه هم بناغلي بینیت د پیسو په ورکولو کی زره نازره و خو د لونیوپه خواست یې غاړه کینسوده. هغه نه غوښتل چې ټولې پیسې دې په یو وار د لور په لاس کیردې او ویکهم یې په جوارۍ کی وبایلې. ددی لپاره هغه یو قانوني سند جوړ کړو چې تر مخه یې د کال سل پونډه به لیدیا ته ورکول کیدې.

الیزبت په دی خوښ وه چې خور به یې واده شي خو د هغې د خوشاله ژوند په اړه یې شکونه لرل. هغې د ماما لیک مور ته یورو او ورته یې ولوستو. د لیدیا د واده په خبرمیرمن بینیت خوشاله شوه او وې ویل، "تاسو ټولو نه زما دا لور تکره وه چې د شپاړسو کالو په سن کی یې ځان له میره ولټوو." جین او الیزبت له شرمه یو بل ته وکتل او موریې د جامو بدلولو ته پاسیده چې خپلو خپلوانو ته د لور د واده خبره وکړي. هغې د میلستیا او د میلمنو خبرې کولې او دا چې لیدیا او ویکهم به د کور په کومه خونه کی ایساريزي. خو بناغلي بینیت ورته په کلکه وویل چې دوي هر چرې تلې شي خو دده په کور کی به نه پاته کیري. په دی خبره میرمن بینیت له میره سره سخت جنگ وکړو او هغه ترې کتابتون ته پناه یوړه.

په بل لیک کی ماما په لندن کی د لیدیا د واده خبر لیکلې و او دا چې دوي به ژرکور ته راشي. څو ورځې نورې ووتلې او یوه ورځ لیدیا او ویکهم په گاډي کی سپاره کور ته راغلل. د بناغلي بینیت نه پرته نورو ټولو ددوي تود هر کلې وکړو. لیدیا پیره په مینه د ویکهم لاس نیولې او هر چا ته یې ویل، "وگورۍ میره داسی وي." بیا به کت کت په خندا شوه.

میرمن بینیت. زه څومره خوش بخته یم چې لور او زوم مې ولیدل.

لیدیا. زما درې میاشتي کیري چې له کوره ووتلم او اوس بیرته د یو واده شوي میرمنې په حیث راوگرځیدم. موری، ما په لاره ستا یو گاوندې ولیدونو خپل دست کش مې لیرې کړو او د گاډي په شیشه مې لاس کینسودو چې هغه زما د واده گوته وگوري.

میرمن بینیت. اوس خو به تا ته بل نوم اخلو، میرمن ویکهم.

ليديا. (خندا) څنگه موري، زما ميره دي خوښ شو. اوس خو زه د ټولو خويندونه معتبره شوم. بس يو واري چي خپل کور کي ځاي پرځاي شو نو دا دواړه کشراني ما ته پريرده. ښه ښه ميرونه به ورته پيدا کړم. لکه چي ځان ته مي وموندلو.

ميرمن بينيت. کاشکه دا مشراني دوه هم له تا څه زده کړي.

يوه ورځ ټولي خويندي په باغ کي ناستي وې او د ليديا خبرو ته يې غور نيولي و. هغي په باور وويل، "د ژمي نه وړاندي به ما تاسو ټولو ته ودونه کړي وي". ايلزبت ورته وويل، "ډيره مننه، خويه کومه طريقه چي تا ميره کړي دي زه هغه لاره غوره نه گنم."

هغي ايلزبت ته وويل، ته غواړي چي درته ووايم، زما واده په کومو حالاتو کي ووشو. ايلزبت ورته وويل، په دي موضوع هر څومره لږي خبري ووشي نو ښه به وي. خو ليديا خپله خبره جاري وساته. د واده په سهار زه ډيره سخته وپريدم. ماما او مامي دواړو راته ډير بد رد ويلي و او دوي راسره و. کله چي مونږ کليسا ته روانيدو نو يوکس زما ماما د څه کار لپاره بوتلو او ما فکر کوو چي که په مونږ ناوخته شو نو واده به نه کيږي. خو ماما مي ژر بيرته راغي. بيا ما چرت وهلو چي که ماما نه وي راغلي نو هم زما واده به شوي وي ځکه ښاغلي ډارسي د ويکهم سره مله و. ايلزبت حيرانه شوه. "ډارسي هلته څه کول؟" ليديا وارخطا شوه، "دوي خو ما ته ويلي و چي دا خبره به پته ساتم. ما نه يې قول هم اخستي و. خدايه! اوس ويکهم ته به څه ځواب وایم."

جين ورته وويل، که دا پته خبره ده نونور يې مه وايه. مونږ به درنه نوري پوښتني نه کوو. د ايلزبت لپاره ددي زغمل گران و او هغه ليري کښيناسته. وروسته هغي خپلي مامي ته ليک وليکلو او غوښتنه يې تري وکړه چي د ليديا د واده ټول حال ورته وليکي. څو ورځي وروسته د مامي ليک راورسيډو. هغه د باغ په بل گوټ کي د يوي ونې لاندي کښيناسته او ليک يې ولوستو. په دي کي ليکلي و. "په کومه ورځ چي زه لندن ته راورسيډم نو ښاغلي ډارسي ستا ماما ليدو ته راغلو. دوي تر څو ساعتو ځان له خبري کولي. هغه ستا د خوراو د ويکهم په اړه معلومات راوري و. ده وويل چي

زمونږ نه يوه ورځ وروسته له خپل کوره بناړ ته راغلو او د دواړو لټون يې وکړو. ده يو واري د ليديا او څو واري د ويکهم سره خبرې کړې وې. هغه ليديا دى ته هڅوله چې دبدنامى د حالت نه دى راووخې او ويکهم نه بيله شي. خوليديا نه منل. له ويکهم يې وپوښتل چې ولې سمدلاسه يې د ليديا سره واده ونکړو نو هغه ورته د خپلو پورونو خبره وکړه. دى هيله من وچې د واده له لارى به ځان ته پيسې وگټي او فکر يې کوو چې ستا پلار ډير شته من سړى دى. له هغه سره يې د ليدو وخت هم ټاکلې و. خو کله چې ستا ماما ورته دبينيټ مالي حالت بيان کړو او دا چې د هغه ميراث به کولن ته رسيري نوويکهم د هغه له ليدوډډه وکړه. ماما دى له ويکهم سره وليدل اود پيسو خبره وشوه. ده ټول حال ستا پلار ته په يو ليک کى وليکلو. خو د ويکهم پور او د واده خرڅ بناغلي ډارسي ورکړل، نه چې ستا ماما. هغه رانه غوښتنه وکړه چې دا خبره دى پټه وساتو او بيرته خپل کور ته ولاړو. له دى وروسته مونږ ليديا خپل ځاى ته راوستله او دواده دود مو پرځاى کړو. بناغلي ډارسي د واده لپاره بيرته راغلو او د ميلمستيا ډوډى يې هم راسره وخوړه. زه دومره ويلې شم چې ډارسي يو ډير لوړ انسان اوراباندى گران دى."

ددى ليک په ولوستلو ايلزبت خپل ځان ډير ارامه احساس کړو. د هغې له سيني يوه لويه تيره ليري شوي وه او د ډارسي په اړه يې د خوښي نه پرته بل څه نه لرل. هغې د ويکهم او د ډارسي د شخصيتونو په تضاد غورکوو چې څومره په لږه موده کى دا د دوو انسانانو په پيژندنه کى تير وتې وه. د چا د قدمونو په بنکالو هغه د خپلو خيالونو نه راووتله. ويکهم د ونې سره ولاړ و اود هغه په ليدو ايلزبت ودريده. ده تړى د ډارسي کور ته د تگ په اړه وپوښتل. ايلزبت حال وويلو او دا چې هلته د ډارسي خور يې هم ليدلې وه. ويکهم ورته يو وړوکي کلي نوم ياد کړو چې د هغوي کور ته په لاره و او وې ويل چې دې اوس له پوځ نه ويستل شوي دي او د هغه کلي په وړوکي کليسا کى به دنده په غاړه واخلي.

د ليديا او ويکهم دتلونه وروسته د بينيټ په کور کى ژوند بيا عادي حالت ته راغلو. ميرمن بينيټ څو ورځې د لور په اړه غږيده او خفه به شوه. يو سهارجين خبرترلاسه کړو چې بينگلي د خپلو خویندو سره د ميريتن په کلي

کی ایساردي. هغه ډیره خوشاله بنکاریده او ایلزبت ورته وویل، "بناي یو
بڼه خبرتر لاسه کړو." مور یې جین ته وویل، "که هغه زمونږ کور ته
راغلو نوته به ورسره وويني." جین وویل، "زه نه غواړم، تیر کال هم تا په
زوره ددوي کورته لیرلې وم، د هغه خویندې ما نه غواړي." مور ورته
وویل، "زه په تا جبر نه کووم خو که راغلل نو رسمي ورسره ووينه."

د بینگلي سره ډارسي هم ددوي کور ته راغلو. میرمن بینیت د خپلو ټولو
لونو سره یې هر کلي وکړو. خودهغي ډارسي نه بد راتلل او څو واری یې
ورباندي د ژبې ټکونه وکړل. هغه په صبر ددی خبری اوریدی. بینگلي د
جین په لیدو ډیر خوشاله بنکاریدو خو هغي له حیا سترگې ټیټې نیولې وې.
ایلزبت د خپلې مور په خبرو نارامه وه او نه پوهیده چې هغه څنگه له بی
حایه خبرو منع کړي. ددوي د تلو پر محال میرمن بینیت ورته د ډوډۍ بلنه
ورکړه. کله چې دواړه میلمانه له کوره ووتل نو ایلزبت په چرت کی شوه.
ډارسي ټول وخت خاموشه و او ایلزبت نه پوهیده چې دې ولې راغلي و.

په بله اوونۍ کی د بینیت په کور کی ډیر میلمانه راتول و. بینگلي او جین د
ډوډۍ په میز څنگ تر څنگ کښیناستل او ایلزبت هم موقع پیدا کړه چې د
ډارسي سره خبری وکړي. یو څو ورځی چې تیرې شوي نو بینگلي یواځي
راغلو او ډیر وخت یې د جین سره تیر کړو. له چایو وروسته میرمن بینیت
دوي یواځي پرینودل او بینگلي جین ته د واده وویل. هغي په خندا ورته هو
وویل. وروسته بینگلي په کتابتون کی د بناغلي بینیت سره ولیدل او د جین
سره د واده رسمي اجازه یې واخسته. د کور ټول غړي خبر شول او هر چا
جین ته مبارکي وپله. میرمن بینیت نه لیدیا هیره شوه او اوس هر چا ته یې
ویل چې ددی تر ټولو هوښیاره لور جین ده چې دومره شته من سړي سره
ودیږي.

له دی خبر وروسته جین او ایلزبت د یو بل سره زړه خواله وکړه نو جین
ورته وویل، تیر کال چې مونږ لندن ته تللي و نو بینگلي هیڅ خبر نه شو. ما
کیرو لین خبره کړی وه خو هغي ورورته وونه ویل. هغي نه غوښتل چې
ورور یې خبر شي او له ما سره وويني. هغي خپل پورا وس وکړو چې مونږ
دواړه له یو بل لیري وساتي او بناي ډارسي ته یې هم لمسون کړی و. ایلزبت

ورته وويل، ښه ده چې بينگلي پوهه شو او ښاي له تا سره يې ريښتوني مينه لرله ځکه خو د دومره مودې په تيريدودې بيرته راغې.

د بينگلي او د جين د واده خبر ژر ددوي له كلي ميرين ته كډه وكړه. يو سهار د بينيت دكورنۍ غړي د سبا نارۍ نه وروسته په لوي تالار كې ناست و. بينگلي هم هلته او ښاغلي بينيت په كتابتون كې و. بهر د اسونو د يو گاډي د ودريدو غږ واوريدل شو خو د يو ميلمه د راتگ هيله نه وه او جينكوله كړې وكتل چې داسې ناڅاپه به چا پيښه كړي وي. بهر يو ښكلي سپين گاډي چې دوه اسونه يې ښه چاغ او تازه ښكاريدل ولاړ و. ددې گاډي د چلوونكو او د يو خدمتگار لباس دوي ته نااشا ښكاره شو. ټولو گوته په خله دې شاندار گاډي ته كتل چې څوك به پكې راغلي وي. ددوي دربان وړاندې شو او لږه شيبه وروسته يې د كور په دروازه د ميرمن كاترين د راتگ اعلان وكړو. بينگلي او جين نه غوښتل چې هلته پاته شي نو د باغ له دروازې بهر ووتل.

ميرمن كاترين ډير په كبرلوي تالار ته رادننه شوه او څو شيبې يې ددوي د ديوالونو او شيانو جاج اخستو. ايلزبت او ددې خوښو ورته هر كلي وويل او ميرمن بينيت ورته د كولن په شان د چاپلوسۍ يو څو جملو وروسته د كښيناستو وويل. هغې په ولاړه ايلزبت ته وويل چې ددوي د كور باغ ډير وړوکی و او د ناستي كوټه خويي لا وړه وه. ايلزبت ترينه د كولن او د شارلټ پوښتنه وكړه او هيله يې لرله چې د هغوي له خوا به يو ليك ورته ورکړي. خو داسې ونشول. ميرمن بينيت ورته د چايو اوبو وويل خو هغې انكار وكړ او ايلزبت ته يې وويل، ستاسو د كور څنگ ته د گلابو يوه وړه باغچه ده، زه غواړم چې هغه ووينم. ايلزبت له بره كوتې خپل شال او وړه چترۍ راواخستل او ميرمن كاترين يې بهر بدرگه كړه. هغې وليدل چې په ښكلي گاډي كې دننه يوه خدمت گاره ناسته وه. د ميرمن كاترين چلن د ايلزبت لپاره د منلو وړنه و او هوډ يې وكړو چې پخپله به ورسره هيڅ خبره ونكړي. هغه د ډارسي ترور وي كه هر څوك، داسې د چا په كور كې نوروته تيت كتل ناروا كار و. كله چې دوي د گلابو باغچې ته ورغلي نو ميرمن كاترين خبرې پيل كړې.

كاترين. ته پوهيرې چې زه ولې ستاسو كور ته راغلم؟

ایلزبت. نه میرمن کاترین، زه نه یم خبر.

کاترین. (په قهر) ته باید په دی وپوهیږي چې ما سره څوک چل ول نشي کولی. زه هره خبره په زغرده کووم. ما ته یو خبر رارسیدلی دي چې زما خور یې ډارسي تا سره واده کول غواړي خو راته یو ناممکنه کار بنسکاري. زه په دی باور نه لرم خوته راته حقیقت ووايه.

ایلزبت. چې ستاسو باور نه دي نو ولې مو ددی اوږد سفر زحمت وویستو. ستاسو په راتگ خو ددی خبری تاید کيږي.

کاترین. نو ته خبره نه یې چې زمونږ په سیمه کی هری خوا ته دا خبر ډنډوره شوی دی. ته ووايه چې زما خور یې درته د واده ویلي دي او که نه؟

ایلزبت. تاسو پخپله وویل چې دا ناممکنه کار دی.

کاترین. گوره، صفا راته ووايه چې هغه درته د واده رسمي خبره کړی ده که نه.

ایلزبت. که یې کړی وي نو زه یې درته نه وایم.

کاترین. ای جینی ته خبره یې چې زه څوک یم او ته له چا سره مخاطب یې. هیڅوک ما سره په دی لهجه د خبرو جرات نشي کولی.

ایلزبت. ما سره هم تر اوسه چا په دی غږ خبری نه وي کړی.

کاترین. زه یوه خبره درته سپینه کووم. ستا که هر څه پلان وي، ډارسي کویدنه زما د لور سره شوی ده. ما او خور می ډیر پخوا دا فیصله کړی وه.

ایلزبت. که داسی ده نو بیا خو به ستا خور یې چیرې هم ما ته د واده وونه وای.

کاترین. ددوي د کویژدني خبره مونږ چا ته نه ده کړی او نه غواړو چې د یوې ټیټې کورنۍ جینۍ دې زموږ په لورې کورنۍ کې کښیني. که ستا او داسې تر منځ څه خبره شوي ده نو هغه ته انکار وکړه.

ایلزبت. زه داسې نشم کولی.

کاترین. ته ډیره متکوراو بی شرمه پیغله یې. زه به درته دومره ووايم چې تر نن پورې ما ته چا انکار نه دی کړی. زه چې څه غواړم، هغه تر لاسه کووم. ته زموږ سیاله نه یې.

ایلزبت. ستا خور یې یو شریف سړی دی او زه د یو شریف سړي لور یم. په دې توگه مونږ دواړه د یو بل سیال یو.

کاترین. دا خبره سمه ده چې ستا پلار یو شریف سړی دی، خو مور دی څوک ده، ماما، او نور خپلوان؟ ته فکر کوی چې زه ددوي له حالت بی خبره یم. ستا کورنۍ به زموږ د لورې کورنۍ لپاره د شرم وړ وگرځي. ستا د پلار تر بورزما نوکر دی او ستا خور د یو هلک پسې تښتیدلې وه.

ایلزبت. زما خپلوان که هر څوک دي، ستا خور یې که ورباندې اعتراض نه لري نو ستا لپاره دا خبره بی مانا ده.

کاترین. ته ما سره یو لوز وکړه چې که زما خور یې درته د واده وویل نو ته به انکار وکړی. که داسې دی ونکړل نو ستا او د کورنۍ لپاره به دی ښه نه وي.

ایلزبت. (په قهر) زه داسې لوز نشم کولی. ته پوه شه او ستا خور یې. مهرباني وکړه ما ته گواښونه مه کوه او زه په دې موضوع نور هیڅ خبره کول نه غواړم. تا زموږ سپکاوي ښه ډیر وکړو اوس بس کړه چې زه درنه کورته ځم.

ایلزبت ډیر په قهرله باغه ووتله خو میرمن کاترین ورپسې روانه وه او بد رد یې ویل، تر څو خپل گادي ته ورسیده نو هم هغسې یې په تونده لهجه گادي وان ته د تلو امر وکړو. میرمن بینیت چې لور ولیده نو تری وپوښتل چې

دومره درني ميلمني ته يې د چايو ست ونکړو. ايلزبت ورته وويل، هغه په تادي کي وه. مور ته يې د خپلو خبرو په اړه هيڅ وونه ويل او خپلې کوتي ته ولاړه. په بل سهار بناغلي بينيت ايلزبت کتابتون ته راوبلله او يو ليک يې وربنکاره کړو چې په هغه سهار راغلي و. دا د کولن له خوا راغلي و او پکي ليکلي و چې ميرمن کاترين نه غواړي چې د بينيت کورني سره خيبي وکړي. ايلزبت خپل پلار ته پروني کيسه تيره کړه نو هغه وځانډل.

په هغه ماڅيگر ډارسي د ايلزبت سره خبرو لپاره راغلو او دواړه باغ ته ورغلل. هغې له ډارسي پوښتنه وکړه چې ولې يې د ليديا او د ويکهم د واده لپاره يې دومره پيسې ورکړي وي. ډارسي وويل، ما داسې فکر کوو چې خپله خورمې له ويکهم خلاصه کړه خو د هغه د کړو وړو مسوليت زما و. ليديا هم زما د خور په شان ده اونه مې غوښتل چې هغه بدنامه شي نو ځکه مې دا کار وکړو. ايلزبت ورته مننه وکړه خو د شرم احساس يې کوو چې د هغه د ترور سره يې سختې خبرې کړي وي.

دوي يو ځای ودریدل نو ډارسي ورته د واده وويل. ايلزبت ته د ميرمن کاترين خبرې ورپه زړه شوې. ډارسي ددوي له ملاقات خبر شوی و او ايلزبت ته يې ډاډ ورکړو چې دده په فيصله کي څوک مداخله نشي کولي. هغه ورته وويل چې تير کال کله چې ايلزبت يې د بينگلي کورکي وليده نو هم هغه وخت يې خوښه شوی وه. ايلزبت ورته خپل احساسات څرگند کړل چې هغه وخت ده ته ډارسي يو کبر ژن کس بنکاره شوی و. ډارسي وويل، زه په کورکي د يواځې ماشوم په توگه لوي شوي يم او د خلکو سره د خبرو په چل نه پوهيرم. بناي زما په شخصيت کي دا نيمگرتيا وي. زه ستا د مور په چلن ناهيلي شوم او بينگلي ته مې وويل چې له دې ځايه پيني وباسه. خو وروسته چې تا د جين د احساساتو خبره وکړه نو پښيماڼه شوم او بينگلي ته مې وويل چې که د جين سره مينه لري نو سمدلاسه دې ورسره د واده خبره وکړي. دا احساس مې کولی شو چې ته له ما کرکه کوي.

ايلزبت وځانډل، دکرکي احساس راکي وزيريدو خو هدف يې ستا شخصيت نه بلکه ستا کبرو، ځکه چې زما کبر ژن خلک نه خوښيري. هغې د بينگلي د خورکيرولين خبره وکړه چې ده پسي وه. ډارسي وويل، هغه راته مهمه نه ده، مهمه دا ده چې ته زما په خور جورجينا ډيره گرانه يې او هغه ورځي

شمیري چي کله به تا سره بیا و ویني. دوي چي بیرته کور ته راغلل نو
ډارسي د بناغلي بینیت سره د لیدو خواست وکړو. بیا هم هغه کتابتون کی
چي خو ورځي د مخه پکی بینگلي د جین سره د واده خواست کړی و،
ډارسي تری د ایلزبت لاس و غوښتو.

د پسرلي په یو ښکلي سهار دمیریتن کلي په کلیسا کی د دوو ودونو لپاره
میلمانه راټول و. جین او ایلزبت د خپل پلار لاس نیولي راغلي او پادري
د بینگلي او ډارسي سره ددوي د واده مراسم پر ځای کړل. میرمن بینیت خپل
ځان د نړۍ تر ټولو خوش بخته مورگنلو او ټولو ښځو ته یې هم یوه خبره
کوله چې په دریو میاشتو کی درې لونه یې واده شوي. د کلیسا نه بهر دوه
اس گاډي تیار و لار و او کله چې ناویانې او شاه ځلمې را بهر شول نومیلانو
پری گلونه و شیندل. د پاکی مینې په بري ټول خوشاله و.

پاي

Chi Kum day

Listen to a literary

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**